

א

מראבוד, דורא, נפת חברון

ע"י ב"כ עוה"ד מואייד מיעארי
מרח' אל-זהראאי 2, ת.ד. 1634
ירושלים 91016
טל: 02-6262638, פקס': 02-6289109

התובע

- נ ג ד -

1. מיכאל מרק (ת.ז. מס' 024281631)
עתניאל 94

2. נגן עובדיה (ת.ז. מס' 038949939)
עתניאל 107

3. דוד בן חמו (ת.ז. מס' 028841773)
עתניאל

4. מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
מרח' מח"ל 7, מעלות דפנה
ת.ד. 49333 ירושלים 91493
טל: 02-5419555; פקס: 02-5419581

הנתבעים

מהות התביעה: נזק רכוש
סכום התביעה: 65,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע מתכבד להגיש בזאת את כתב תביעתו בתיק זה והוא יהיה מיוצג על ידי משרדו של הח"מ, מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, וכתובתו תהיה כמפורט בכותרת לעיל.
2. התובע הינו יליד 1953, מראבוד נפת חברון, נשוי ואב ל-10 ילדים. בכל המועדים הרלוונטיים לתביעה זו עסק התובע בחקלאות, והוא היה הבעלים של סוס ששימש אותו בעבודתו בחריש באדמתו וגם באדמות אחרים (להלן הסוס).
3. הנתבעים 1-3 הינם אזרחים ישראלים המתגוררים בהתנחלות עתניאל נפת חברון (להלן המתנחלים).
4. נתבעת מס' 4, מדינת ישראל, (להלן "הנתבעת") הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לכתב תביעה זה האחראית ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של משטרת ישראל ו/או הגופים הפועלים מטעמה ו/או רשויות החקירה במקום התרחשות האירוע שיתואר להלן.

רקע עובדתי:

5. ביום 30/6/02 בשעות הבוקר, בזמן שהיה התובע בחצר ביתו וסוסו היה במרעה באדמת שכנו במרחק של כ- 500 מטר ממנו, הוא הבחין בנתבעים 1-3 ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם מתקרבים לכיוון הסוס.

6. המתנחלים ניסו להשתלט על הסוס, וכשהגיע אליהם התובע הם דחפו אותו ואיימו עליו בנשק שהיה ברשותם והובילו אותו ליישוב עותניאל.

7. לאחר שהאירוע דווח למשטרה, הגיעו שוטרים ליישוב ולקחו את התובע לחקירה. התובע הואשם כי הוא גנב את הסוס, ולאחר שהחקירה הסתיימה הוא שוחרר לביתו בתנאי של הפקדת ערבות בסך של 2,000 ש"ח. נגד התובע נפתח תיק פ.א. 2303/02.

8. עקב ובגין האירוע שלעיל, ועל אף תלונות התובע, לא נפתח תיק תלונה כנגד הנתבעים 1-3, והתובע הפך מקורבן עבירה ל"עבריין" חשוד!!

9. לאחר שלא מצא התובע אוזן קשבת ולא הוחזר לו הסוס שלו, הוא פנה למוקד להגנת הפרט להמשך טיפול.

טיפול הרשויות:

10. ביום 10/10/02, פנה המוקד להגנת הפרט אל רס"ר אבי בן לולו מתחנת המשטרה בחברון והביא לידיעתו כי קיימים עדים שיוכלו להשליך אור על נסיבות האירוע שלעיל וכן על טענת התובע בדבר בעלותו של הסוס. מר בן לולו נתבקש לחקור ולבדוק את טענות התובע בדבר בעלותו על הסוס, וכן נדרש להודיע בדבר תוצאות החקירה.

העתק הפנייה הנ"ל על נספחיה רצ"ב כנספח א'.

11. לפנייה שלעיל לא ניתנה כל תשובה, וביום 26/12/02 פנה המוקד לתחנת חברון בתזכורת. ביום 8/1/03 התקבלה תשובת מר שלמה אפרתי, כי תיק החקירה נגד התובע הועבר לתביעה הצבאית בהמלצה להביאו לדין, וכי מס' התיק בתביעה הינו 627/02.

העתק התזכורת והתשובה שלעיל רצ"ב כנספח ב'.

12. במשך תקופה ארוכה מאוד ניסו במוקד להגנת הפרט לברר מצב הטיפול בתיק שלעיל אך הכל היה לשווא, ובכל פעם היו משיבים כי הם לא מוצאים את התיק.

13. ביום 26/7/05 פנו מהמוקד להגנת הפרט אל סא"ל שלומית סידי מפרקליטות איו"ש ואזח"ע, הציגו בפניה את השתלשלות האירועים ואת העובדה כי לא ברור מה עלה בגורלו של התיק שנפתח, שלא כדין, כנגד התובע, וביקשו להחליט בדבר סגירת התיק, מחיקת הרישום הפלילי והחזרת הערבות שהופקדה ע"י התובע עת שוחרר.

העתק הפנייה שלעיל רצ"ב כנספח ג'.

14. בעקבות הפניה שלעיל ופניות טלפוניות נוספות, ניתנה הוראה ביום 23/8/05 לסגור את התיק כנגד התובע.

15. בעקבות ההחלטה שלעיל, פנה המוקד להגנת הפרט ביום 25/8/05 אל גב' מרים אוחיון, ממדור רישום בתחנת חברון, בבקשה לסגירת התיק ולמחיקת הרישום הפלילי כנגד התובע.

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח ד'.

16. ביום 28/8/05 התקבלה תשובת תחנת מרחב חברון כי התיק טרם חזר אליהם, וכי עם קבלת התיק יתייחסו לבקשות המוקד.

העתק התשובה הנ"ל רצ"ב כנספח ה'.

17. ביום 26/9/05 פנה המוקד שוב אל שלומית סידי מפרקליטות איו"ש והדגיש כי על אף החלטתם לסגור את תיקו של התובע, התיק טרם הועבר לתחנת חברון וטרם נסגר בפועל.

פניה זו רצ"ב כנספח ו'.

18. בעקבות תזכורות רבות, הועברה למוקד הודעה בדבר סגירת התיק מיום 23/8/05, וביום 15/1/06 פנה המוקד שוב לתחנת חברון לסגירת התיק בפועל.

העתק ההודעה שלעיל רצ"ב כנספח ז', והעתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח ח'.

19. ביום 8/3/06 פנה המוקד אל קמ"ט אוצר במנהל האזרחי בבקשה להחזיר לתובע הערבון שהופקד על-ידו בסך של 2,000 ש"ח.

העתק הבקשה רצ"ב כנספח ט'.

20. ביום 21/8/06 פנה המוקד אל תחנת מרחב חברון בבקשה לברר האם נפתח תיק מקביל כנגד הנתבעים בעקבות תלונותיו של התובע כי הם אלה שתקפו אותו וגנבו את הסוס שלו, וכן בבקשה לקבל צילום חומר החקירה שהצטבר בתיקו.

העתק הפנייה הנ"ל רצ"ב כנספח י'.

21. לאחר התכתבויות רבות, הותר לתובע לצלם את תיק החקירה אך מעיון בתיק עלה כי חסרים בו מסמכים רבים. רק לאחר פניות רבות, הן בכתב והן בטלפון, הועברו לב"כ התובע מסמכים נוספים מתיק החקירה אך התברר בסוף כי תיק החקירה שהועבר לעיון ב"כ התובע נותר חסר מסמכים ותמונות!

העתק תיק החקירה רצ"ב כנספח יא'.

הטיעון המשפטי:

אחריות הנתבעים 1-3:

תקיפה:

22. התובע יטען כי מעשי הנתבעים מהווים עוולת תקיפה כמשמעות מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח-1968 (להלן: **הפקודה**).

גזל

23. התובע יטען כי מעשי הנתבעים מהווה עוולת גזל כמשמעות מושג זה בסעיף 52 לפקודה.

24. כן יטען התובע כי גניבת הסוס מהווה עוולת הסגת גבול במיטלטלין, כמשמעותה בסעיף 31 לפקודה.

25. על פי סעיף 32 לפקודת הנזיקין, על הנתבעים נטל הראיה להוכיח כי מעשיהם נעשו כדין.

רשלנות:

26. התובע יטען כי מעשי הנתבעים מהווים עוולת רשלנות כלפי התובע, כמובנו של מושג זה בסעיף 35 לפקודת הנזיקין, המתבטאת במעשים ו/או המחדלים הבאים:

א. מעשי התקיפה, הגזל והסגת הגבול במיטלטלין מהווים כשלעצמם גם עוולה של רשלנות;

ב. הנתבעים זלזלו זלזול גמור בתובע, בשלמות גופו, בקניינו ובכבודו;

ג. הפרו ופגעו במידה העולה על הנדרש בזכויותיו הקנייניות החוקתיות של התובע בפרט, ובייחוד בזכות לכבוד ולקניין;

ד. הנתבע 3 עשה שימוש שלא כדין בסמכותו וניצל לרעה את כוח המשרה ולצורך מטרות אישיות ופסולות;

ה. נהגו כפי שאדם סביר לא היה נוהג בנסיבות העניין;

הפרת חובה חקוקה:

27. התובע יטען כי מעשי הנתבעים מהווים עוולת הפרת חובה חקוקה, כמשמעות מושג זה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין. בין היתר הפרו הנתבעים את החובות החקוקות שלהלן:

א. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, המגן על כבוד האדם ועל קניינו;

ב. סעיפים 384 ו-390 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**), בדבר גניבה, ובדבר גניבה על-ידי עובד הציבור של דבר שהגיע לידיו מכוח עבודתו;

ג. סעיפים 378, 380 ו-382 לחוק העונשין העוסקים בתקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בסיבות מחמירות;

ד. סעיף 280 לחוק העונשין, האוסר שימוש לרעה בכח המשרה;

ה. סעיף 4 לתוספת השנייה לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971, האוסר שימוש לרעה בסמכות;

אחריות הנתבעת 4:

28. מעיון בחומר החקירה שנמסר לעיון התובע ובאי כוחו עולה, כי החקירה שערכה המשטרה, עובר לסגירת התיק, הייתה לקונית, בלתי סבירה, חסרה ורשלנית, וכתוצאה מכך מנעה השבת המצב לקדמותו וכפועל יוצא גרמה נזק כבד לתובע.

29. בין היתר, לא חקרה הנתבעת את תלונות התובע בדבר גניבת סוסו ע"י הנתבעים, וכן לא חקרה את העדים שפרטיהם נמסרו לה בהזדמנויות רבות בניסיון לברר את האמת לאמיתה.

30. כמו כן, החקירה שבוצעה הייתה שטחית ולא מקצועית כלל, ומטרתה הייתה "גיבוש" חשד כנגד התובע ולא בירור האמת!

31. ועוד, הנתבעת לא בדקה את הסתירות שהתגלו בעדויות הנתבעים ואף לא הזמינה לעדות גורמים רלוונטיים לבירור האמת.

32. התובע יטען כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות חקוקות מצידם של רשויות החקירה שבפיקוחם ו/או באחריותם ו/או השוטרים אשר חקרו את האירוע שלעיל, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.

33. עוד יטען התובע כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה מצידם של, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של השוטרים הפועלים מטעמה, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;

ב. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בשמירה על זכויות האוכלוסייה האזרחית בגדה, לרבות שמירה על חייהם, שלמות גופם ורכושם של הפלסטינים, ואיסור הפגיעה בזכויותיהם כאמור;

ג. הפקידה ביצוע פעולותיה בידי אנשים לא מיומנים ו/או לא מתאימים לתפקיד;

ד. לא הדריכה כיאות את שלוחיה בהגנה על זכויות אדם בסיסיות במהלך מילוי תפקידם ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן;

- ה. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירוע הגניבה, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;
- ו. לא דאגה להבהיר ו/או להסביר ו/או להעביר לכוחות הביטחון הפועלים מייזימה, שלוחיה, את הוראות ו/או הנחיות ו/או נהלים בדבר חקירת עבירות מסוג העבירה נשוא התיק דנן;
- ז. לא פעלה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת בנסיבות העניין כדי למנוע את האירוע ונזקיו;
- ח. לא ניהלה חקירה סבירה ו/או נאותה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת כדי להעמיד את האחראים לדן ולמגר את תופעות התקיפה והגניבה כלפי האוכלוסייה הפלסטינית בגדה;
- ט. צפתה ו/או היתה צריכה לצפות, שמחדליה יביאו לנזקיו של התובע.
- י. תקנה 46 לתקנות הנספחות לאמנה בדבר הדינים והמנהגים של מלחמה ביבשה (האג, 1907) (להלן: אמנות האג) המחייבת, בין היתר, לכבד רכוש פרטי בשטח כבוש;
- יא. סעיף 27 לאמנת ז'נבה הרביעית, בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה, משנת 1949 (להלן: אמנות ז'נבה) הקובע, בין היתר, כי "מוגנים זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך ארץ לגופם, לכבודם, לזכויותיהם המשפחתיות, לאמונתם ולפולחנם, לנימוסיהם ולמנהגיהם. היחס אליהם יהיה תמיד אנושי, והם יוגנו במיוחד מכל מעשי אלימות או איומי אלימות, ומפני עלבונות וסקרנות הרביים";

הפרת חובה חקוקה:

34. כמו כן, ולאור כל האמור לעיל, עולה כי הנתבעת הפרה החובות החקוקות שלהלן:

- א. סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו התשנ"ב – 1992, הקובע כי אין פוגעים בקניינו של אדם וסעיף 11 המחייב את רשויות השלטון לכבד את הזכויות הקבועות בחוק.
- ב. סעיף 23 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים) התשנ"ב – 1996, הקובע כי שוטר רשאי לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר.
- ג. סעיף 59 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב-1982, הקובע כי חובתה של המשטרה לפתוח בחקירה יום נודע לה על ביצוע עבירה, אם על פי תלונה ואם בכל דרך אחרת.
- ד. סעיף 3 לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971, הקובע את תפקידי המשטרה והמזגיש כי משטרת ישראל תעסוק במניעת עבירות ובגילויין, בתפיסת עבריינים ובתביעתם לדין, ... ובקיום הסדר הציבורי ובטחון הנפש והרכוש.

ה. סעיף 5 (5), לפקודת המשטרה (נוסח חדש), תשל"א-1971, הקובע תפקידו של שוטר לעצור כל אדם שיש לו יסוד סביר לחשוד בו כי הוא מחזיק רכוש גנוב ולחפש בכליו ובגופו של אדם כאמור;

ו. רשלנותם של החיילים ו/או החייל ביחס לאדם אחר, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהגו, באופן שגרמו לו נזק;

ז. קיום ברשלנות פקודה או הוראה שניתה, או התרשלות במילוי תפקיד;

ח. הימנעות במזיד ממילוי חובה המוטלת על פי דין;

ט. הפרת הוראת חיקוק במזיד, במעשה האסור לפי אותו חיקוק או בהימנעות ממעשה שעשייתו נדרשת לפי אותו חיקוק;

י. הפרת הוראה שניתנה מאת פקיד או אדם הפועל בתפקיד רשמי ומוסמך לאותו ענין.

יא. הפרת אמונים שגרמה נזק של ממש לאדם.

יב. פגיעה בזכויותיו החוקתיות של התובע המעוגנות בחוק יסוד: כבוד אדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית".

נזק ראייתי:

35. התובע יטען כי רשלנותה של הנתבעת בחקירת האירוע, המפורטת לעיל, גרמה לו נזק ראייתי המתבטא באי יכולתו לבקש סעד מהנתבעים האחראים על מעשי התקיפה והגניבה ו/או בקושי הראייתי להוכיח את תביעתו והעולה, בנסיבות העניין, כדי כלל נזקיו של התובע.

36. עוד יטען התובע, כי הטיפול הרשלני של משטרת ישראל בחקירת החשדות כנגדו, גרם לו נזק ראייתי שצימצם באופן משמעותי את סיכויי התובע להוכיח את תביעתו, וככל שזה יקשה עליו לנהל תביעתו ולהיפרע מכל אחד מהנתבעים לפי חלקו באירוע, על הנתבעת החובה לפצותו בגובה הנזק שנגרם לו, ועליה הנטל להראות כי לא היתה רשלנות במעשה ובמעשי שלוחיה.

נזקי התובע:

37. עקב ובגין האירועים שתוארו לעיל, איבד התובע את סוסו ואת מקור פרנסתו, וכן סבל מהפסדי השתכרות של 3 חודשי החריש בשנה בסך של 6000 ₪ לחודש.

38. כמו כן, ובמטרה למזער את נזקי התובע, הוא נאלץ לשכור סוס לצורך ביצוע עבודות החריש והוא נאלץ לשלם בגין השכירות סך של 3,000 ש"ח.

39. נזקיו של התובע הינם כדלקמן:

א. הסוס לפי ערכו היום	15,000 ש"ח
ב. הפסדי הכנסה בעבר	50,000 ש"ח (לצורכי אגרה בלבד)
	65,000 ש"ח

נזק כללי:

40. סבל ועגמת נפש - עקב ובגין האירוע שלעיל נגרמו לתובע סבל ועגמת נפש קשים ביותר. הנתבעים, ביחד ולחוד, זלזלו בזכויותיו החוקתיות של התובע, פגעו בכבודו ובקניינו,

העלילו עליו עלילות שווא והפכו אותו מקורבן עבירה לעבריין חשוד!! התובע חש מופקר,
חסר אונים ומושפל!

41. ביחסה הרשלני והמזלזל של הנתבעת בחקירת האירוע, היא שידרה לתובע את המסר, כי גופו וזכויותיו הן הפקר, וכי הפגיעה בו אינה ראויה למאמץ חקירתי בסטנדרט המקובל, בלשון המעטה.

42. כמו כן, התובע נאלץ לחיות בתחושה, כי הוא, החף מפשע, נאלץ לסבול, מ עינוי דין ממושך, הכולל את הסטיגמה הנלווית לנאשם בפלילים, ואילו מעניו לא הוטרדו ממעשיהם ולו לרגע אחד נוסף, לאחר שיצאו מחדר החקירות.

43. עגמת נפש בגין כליאת השווא ע"י הנתבעת 4 – כאמור לעיל, התובע נעצר ע"י הנתבעת 4 על לא עוול בכפו והוא הוחזק בחקירה ובמעצר במשך יום שלם. דבר זה העצים את תחושות ההפקר וחוסר האונים, והוא הרגיש מאוים ומושפל.

44. עגמת נפש בעקבות ההליך הפלילי - התובע נחקר כחשוד על לא עוול בכפו, ובמשך כשנתיים היה נתון בעינוי דין, עד לסגירת התיק נגדו. התובע היה שרוי במתח נפשי מתמשך ונגרמה לו עגמת נפש קשה כתוצאה מההתמודדות עם ניהול ההליכים נגדו וחוסר הוודאות ממנו סבל בתקופה זו.

45. פגיעה בשם הטוב - התובע סבל פגיעה בשמו הטוב כתוצאה מהיותו חשוד בפלילים, וקל וחומר מניהול החקירה נגדו, עניינים שמטבעם מטילים דופי בחשוד בעיני הציבור, ומשאירים חותמם גם במרשם הפלילי, אף אם לא הסתיימו בהרשעה. יצוין, כי התיק הפלילי נגד התובע נסגר, אך מופיע ככתם בל יימחק בגיליון הרישום המשטרתי של התובע. התובע יטען כי הוא זכאי לפיצוי בגין ראש נזק זה אף ללא הוכחת נזק.

46. ביהמ"ש הנכבד מתבקש לשום את נזקיו של התובע בראשי נזק אלו ולפוסקם לו.

כללי:

47. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה.

48. כל הטענות בכתב תביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זו את זו, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים.

49. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט לעיל, ו/או לפי כל פירוט אחר, כפי שימצא בית המשפט הנכבד לנוכח וצודק בנסיבות העניין, וכן לחייבם בתשלום הוצאות המשפט ושכר טרחת עורך דין, והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק למן יום האירוע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, __ אוקטובר 2008

מואייד מייעארי, עו"ד
ב"כ התובע